

РЕШЕНИЕ

№ 1674

гр. София, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 17-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на десети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РАДОСЛАВА Н. КАЧЕРИЛСКА

при участието на секретаря АНЕЛИЯ ИВ. И.А
като разгледа докладваното от РАДОСЛАВА Н. КАЧЕРИЛСКА
Административно наказателно дело № 20221110210006 по описа за 2022
година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д, т. 1 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от „Форс Делта“ ООД срещу Наказателно постановление № 23-2200244/13.07.2022 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ София област, с което на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда за нарушение на чл. 403а, ал. 1 от Кодекса на труда.

В подадената жалба се излагат подробни аргументи за нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 4 и 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН - за неправилно приложение на материалния закон, както и на процесуалните правила, като се настоява, че дружеството не е извършило вмененото му нарушение и процесните графици са се намирали в съседния охранителен пункт. Допълва се, че дружеството е представило поисканите поименни графици в хода на проверката и неправомерно е санкционирано за това. Алтернативно в жалбата се навеждат основания за приложението на чл. 28 от ЗАНН, респективно за наличието на предпоставките, уредени в привилегированата разпоредба на чл. 415в от КТ. Поради изложените съображения се претендира съдът да отмени изцяло обжалваното НП или да намали наложената имуществена санкция до 100 лева.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. И. и адв. У., които поддържат жалбата. Те пледират за отмяна на НП поради изложените в жалбата мотиви, както и поради териториална некомпетентност на актосъставителя и наказващия орган на основание нарушение на чл. 16, ал. 2 от Устройствения правилник на ИА ГИТ. Освен това поддържат, че дружеството не е извършило вмененото му нарушение на чл. 403а, ал. 1 КТ. Затова молят за отмяна на НП, а в условията на евентуалност за прилагане на разпоредбата на чл. 415в КТ и значително намаляване на наложената имуществена санкция. Претендират и за присъждане на направените от жалбоподателя разноски за адвокатска защита.

Административнонаказващият орган – Директор на Дирекция „Инспекция по труда“

София област, чрез своя процесуален представител – юрисконсулт Н., оспорва жалбата. Моли НП да бъде потвърдено, като се позовава на противоречива практика на ВАС по отношение на компетентността на служителите на ДИТ СО за нарушения, извършени на територията на Столична община. Излага доводи, че нарушението е извършено от дружеството и същото не е маловажно. Моли за присъждането на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на поисканото адвокатско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 27.04.2022 г. била извършена проверка по сигнал на място на обект на контрол – охрана на Англо-Американско училище на адрес – гр. София, кв. Панчарево, ул. Сияние № 1, от служители на ДИТ - София област, включително св. Д. С., заемаща длъжността “главен инспектор” в ДИТ – София област. При проверката св. С. установила, че дружеството осъществява охраната на обекта с наети от него лица, чието работно време се изчислявало сумирано с месечен период на отчитане съгласно Заповед № 47/01.09.2021 г. На място бил заварен да полага труд като охранител лицето ДГЗ. на длъжност „охранител“. Когато свидетелката поискала от охранителя Заяков да ѝ представи поименни графици за периода, за които е въведено сумирано изчисляване на работното време, т.е. за месец април 2022 г., ѝ било съобщено, че на обекта такива графици не се намират и охранителят не разполага с тях. Проверката била извършена в присъствие на охранителя Заяков, който се представил за отговорник на обекта. Именно на него му била връчена изготвената на място призовка по чл. 45, ал. 1 АПК, в която било указано какви документи следва да представи дружеството. В последствие заповедта и поименните графици за месец април 2022 г. били представени на проверяващия екип.

В периода от 11-13.05.2022 г. контролните органи извършили проверка по депозираните писмени доказателства, Резултатите от проверката били обективирани в Протокол за извършена проверка № ПР2213354 от 13.05.2022 г. В него били отразени и други извършени от жалбоподателя нарушения на трудовото законодателство, за чието отстраняване били издадени предписания. Така съставеният протокол бил връчен на пълномощник на дружеството на същата дата.

С оглед горните констатации св. Д. С. – главен инспектор в Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ приела, че на 27.04.2022 г. от дружеството е извършено нарушение на чл. 403а, ал. 1 КТ, тъй като работодателят не е държал на разположение на контролните органи поименен график за работа на обекта през месец април 2022 г. Затова тя съставила АУАН № 23-2200244/13.05.2022 г. в присъствието на свидетел на установяване на нарушението, както и на представител на жалбоподателя, като в акта не били отразени възражения на нарушителя. Такива постъпили в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН, където се сочи, че графиките са били на разположение в другия пункт на охрана в обекта /КПП 2/, но служителят е бил новоназначен и не е знаел за това. Актът бил връчен на пълномощник на дружеството на датата на съставянето му.

Въз основа на АУАН № 23-2200244/13.05.2022 г. при пълна идентичност на описаното нарушение и неговата правна квалификация, било издадено обжалваното наказателно постановление на 13.07.2022 г. от директора на дирекция Инспекция по труда Софийска област, като на дружеството-жалбоподател била наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева, за нарушение на чл. 403а, ал. 1 КТ.

Наказателното постановление е връчено на дружеството на 19.07.2022 г., за което е приложено известие за доставяне, като на 29.07.2022 г. била депозирана и жалбата срещу него в ДИТ София област.

Приетата от съда фактическа обстановка по делото се установява от показанията на св. С., както и от събраните по делото писмени доказателства, приобщени към

доказателствения материал по реда на чл. 283 НПК, които съдът кредитира изцяло, тъй като същите са непротиворечиви в своята цялост и изясняват фактичката обстановка по начина, възприет от съда.

Съдът кредитира показанията на свидетелката М., която лично е извършила проверка на обекта и лично е разговаряла с установения на място охранител, който ѝ е съобщил, че не разполага с поименни графици за работа през месеца. Това е отразено и в изготвената на място призовка. Такива графици са представени в последствие, което се установява от възражението на дружеството срещу АУАН. Съдът установи въведеното сумирано изчисление на работното време от представената Заповед № 47, а обстоятелството, че именно дружеството е работодател на установеното на място лице се доказва от попълнената от последния декларация.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата срещу наказателното постановление е подадена в установения в чл. 59, ал. 2 от ЗАНН 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на проверка, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Съгласно разпоредбите на ЗАНН, в това производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП, т.е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал.1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени в предвидените в ЗАНН давностни срокове, при спазване на материалния закон, **но са издадени от некомпетентни за това административни органи съгласно чл. 416, ал. 1 и 5 от КТ.**

Нарушението макар и лаконично описано е достатъчно ясно, посочена е датата на неговото извършване, кога е установено, къде е било извършено и от кого, ясно е индивидуализиран и обекта, където е извършено нарушението. Налице са изискуемите реквизити, предвидени в императивните разпоредби на чл. 42, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, поради което настоящият съдебен състав не споделя възражението за неправилна квалификация и липса на доказателства за извършено нарушение. Така описаните фактически обстоятелства съответстват на правната квалификация и са правилно субсумирани под хипотезата на чл. 403а, ал. 1 от КТ като материален закон. Съобразно тази разпоредба „В предприятието, в неговите ... обекти ... работодателят е длъжен да държи на разположение на контролните органи екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред, ... и документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа: заповеди за полагане на извънреден труд, за дежурство, за времето на разположение, за установяване на непълно работно време и поименни графици за работа за периода, за който е установено сумирано изчисляване на работното време.“

Следователно, като на място в обекта на контрол не са се съхранявали поименни графици при сумарно изчисляване на работното време и такива неса представени незабавно на проверяващите, от страна на дружеството е извършено вмененото му нарушение. За пълнота следва да се има предвид, че изискването за незабавно представяне на такива графици при проверката, гарантира тяхната достоверност и съответно проследимост на работното време на всеки служител. В този смисъл представянето на графичите в следващите дни, не отстранява изцяло последиците от допуснатото нарушение.

Въпреки, че по делото несъмнено се установи извършеното нарушение от дружеството-жалбоподател, съдът намира, че обжалваното наказателно постановление следва да се отмени, тъй като е издадено от териториално некомпетентен орган.

За установяване компетентността на актосъставителя и наказващия орган по делото са

приложени заповед № 3-0024/08.01.2019 г. и заповед № № 3-0025/08.01.2019 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, с които, на основание чл. 6, ал. 2, т. 14 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ /УПИАГИТ, отм./, се разширява териториалният обхват на контролна дейност на служителите в Дирекция „Инспекция по труда“ - Софийска област в изброени райони на Столична община в т.ч. и района, в който попада и провереният обект. По този начин е направен опит за разширяване на дадената от закона и Устройствения правилник териториална компетентност на държавния орган. Компетентността на административния орган не е някакво субективно право, а е едновременно „правомощие и служебно задължение на органа да действа в дадена област и по определен начин“. В решение № 3624/15.04.2022 г. на ВАС по адм. дело № 11698/2021 г. VI отделение съдът е приел, че „Териториалната компетентност на отделните териториални поделения на ИА „ГИТ“ е императивно определена в чл.16, ал.2 от Устройствения правилник /отм./ и не е налице делегиране от страна на изпълнителния директор на права да определя или изменя тази компетентност. При делегирането има прехвърляне на правомощия от един орган на друг орган, като за да е възможно и правно допустимо това, винаги е необходимо изрично нормативно овластяване. В настоящия случай такова овластяване няма. Разпоредбата на чл. 6, ал.2, т.14 от УПИАГИТ /отм., в сила до 05.10.2022 г./ повелява, че изпълнителният директор ръководи Агенцията, като определя обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда. Това е признатата му от подзаконовия нормативен акт възможност да определя материалната им компетентност, което означава, че те могат да издават валидни административни актове само в кръга на материята, която им е предоставена като правомощия. Това обаче не касае пространствените граници, в които те могат да действат редовно, т.е. териториалната им компетентност. Нито в КТ, нито в УП на ИА „ГИТ“ е изрично възложено правомощие на изпълнителния директор да определя и променя териториалната компетентност на инспекторите по труда.

По изложените съображения заповед № 3-0024/08.01.2019 г. и заповед № 3-0025/08.01.2019 г. на изпълнителния директор на ИА „ГИТ“, с които се определя териториална компетентност на ДИТ София област, различаваща се от определена в чл. 16, ал. 2 от УПИАГИТ /отм./ - дирекциите осъществяват дейността си на територията на съответната област - са нищожни. Административнонаказващият орган – директорът на дирекция ДИТ София област, е териториално некомпетентен орган, действал извън териториалния обхват по чл. 16, ал. 2 от УПИАГИТ /отм./ в случая, доколкото нарушението е извършено на територията на Столична община и единствено директорът на ДИТ София е имал правомощие да санкционира дружеството. Следователно, обжалваното НП не е издадено от местно компетентен административнонаказващ орган, тъй като изпълнителният директор на ИА „ГИТ“ не може да делегира права, каквито устройственият правилник към момента на издаване на заповедите, както и на АУАН и НП не му е позволявал, за разширяване обхвата на териториалната компетентност. Фактът, че с ПМС № 313/05.10.2022 г. е приет нов Устройствен правилник на ИА ГИТ, който делегира и такова правомощие на изпълнителния директор е ирелевантен, доколкото касае момент, следващ издаването на НП.

Актосъставителят и издателят на атакуваното НП са материално компетентни, с оглед разпоредбата на чл.16, ал.2 от УПИАГИТ /отм./, но тяхната териториална компетентност е ограничена единствено до територията на София област /в този смисъл е и практиката на АССГ, изразена и в Решение № 367/02.06.2022 г. по КНАХД № 1719/2022 г. по описа на АССГ, XVIII касационен състав; Решение № 3881/10.06.2022 г. по КНАХД № 665/2022 г. по описа на АССГ, XVIII касационен състав; Решение № 7424/06.12.2022 г. по КНАХД № 8048/2022 г. по описа на АССГ, XXVI касационен състав/. С оглед на изложеното, атакуваното наказателно постановление се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

С оглед изхода на делото и отмяна на НП, се явява частично основателна и претенцията на жалбоподателя за присъждане на разносните за адвокатска защита. С оглед разпоредбата на чл. 63д ЗАНН законът допуска присъждането на разноси на жалбоподателя, като по делото в проведеното съдебно заседание са участвали лично упълномощените адв. У. и И., които са осъществили процесуално представителство на жалбоподателя. Те са представили пълномощно и договор за правна защита и съдействие, в който е уговорено възнаграждение в размер на 840 лева за адвокатска защита по делото. Размерът на възнаграждението е изплатен изцяло на Адвокатско дружество Груйкин и съдружници, видно от представеното преводно нареждане. Но от страна на процесуалния представител на ДИТ София област е направено възражение за прекомерност на така заплатеното адвокатско възнаграждение, което съдът намира за основателно. С оглед Решението на СЕС от 25.01.2024 г. по дело С-438/22, правилото на чл. 78, ал. 5 ГПК противоречи на европейското право и нарушава принципите на конкуренцията, като съдът не е обвързан от размерите на минималните адвокатски възнаграждения, предвидени в Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Но въпреки това, съдът съобрази, че минималното възнаграждение в случая би било 450 лева с оглед правилата на чл. 7, ал. 2 от Наредбата. Съдът прецени, че възнаграждение в размер на 500 лева се явява достатъчно и е съобразено с липсата на фактическа и правна сложност на делото; с това, че по него са проведени само две заседания; както и с размера на наложената на дружеството имуществена санкция. Обстоятелството, че дружеството е упълномощило двама адвокати, които да го представляват, не следва да бъде възлагано в тежест на другата страна. Следователно претенцията е частично основателна и възнаграждението в размер на 500 лева следва да бъде присъдено на жалбоподателя.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т.1, вр. ал. 3, т. 2 и чл. 63д от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-2200244/13.07.2022 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област, с което на жалбоподателя „Форс Делта“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда за нарушение на чл. 403а, ал. 1 от Кодекса на труда.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда“ - Софийска област да заплати на „Форс Делта“ ООД, ЕИК 040985890 сумата от 500.00 /петстотин/ лева, представляваща възнаграждение за адвокатска защита.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд -София град, в 14-дневен срок от получаване на съобщение, че решението е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____